

พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราสุลากากร (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัด
อัตราสุลากากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ของใดที่มีได้พิกัดอัตรากำหนดไว้โดยเฉพาะ
แต่ถ้าของนั้นมีประโยชน์ในการใช้คุณภาพและลักษณะอื่น ๆ
เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับของที่มีพิกัดอัตรากำหนดไว้
โดยเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท และ
เมื่ออธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาเห็นว่า ไม่มีสิ่งใดชี้ให้เห็นว่า
กฎหมายมีเจตนารมณ์จะให้เก็บอากรในอัตราต่างกัน อธิบดี
กรมศุลกากรจะให้เก็บอากรแก่ของเช่นนั้นตามพิกัดอัตรา
ที่ใช้สำหรับของประเภทที่คล้ายคลึงกันที่สุดก็ได้ โดยออก
ประกาศแจ้งอัตราอากร

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปในช่องรายการต่อท้าย
ประเภทที่ ๕๐ (ค) แห่งพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕

“และวัสดุกัมมันตรังสี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก หมายเหตุ ๑ ของประเภทที่ ๑๙๗
แห่งพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

“หมายเหตุ ๑ อธิบดีกรมศุลกากรจะเรียกประกันอย่างใด และเป็นจำนวนเงินเท่าใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร และจะคืนเงินหรือให้ถอนหลักประกันที่วางไว้ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ตามสัญญาแล้วโดยบริบูรณ์ ถ้าจะขอขยายเวลาออกไปเกิน ๖ เดือนก็ต้องยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมศุลกากรก่อนครบกำหนดนั้น และอธิบดีกรมศุลกากรจะขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้”

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพิกัตตราศุลกากร ตามพระราชบัญญัติพิกัตตราศุลกากรที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ ของที่มีประโยชน์ในการใช้คุณภาพ และลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ต้องเสียอากรในอัตราแตกต่างกัน ทำให้การเห็ดอมนำในด้านค่าอากร และเกิดความไม่เป็นธรรมในด้านการค้า เช่น ของอย่างเดียวกัน แต่ผลิตขึ้นด้วยวัตถุดิบต่างกัน ต้องเสียอากรต่างกันเป็นต้น

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

เพื่อที่จะให้มีความเป็นธรรมและเสมอหน้ากันโดยทั่วไป จึงสมควรให้
 เดียฮากรในอัตราเดียวกัน และขณะนั้นเห็นเป็นการสมควรที่จะส่งเสริม
 ให้มีการศึกษา วิจัย และการใช้ประโยชน์ของวัสดุที่มีมันตรงดีให้
 กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงได้ให้ยกเว้นค่าอากรขาเข้าแก่วัสดุที่มีมันตรงดีเช่น
 เดียวกับเรเดียม นอกจากนี้ขณะนั้นรัฐบาลกำลังมีนโยบายที่จะบูรณะ
 ประเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ ได้มีการนำเครื่องจักร
 เครื่องมือ เข้ามาเพื่อสร้างซ่อมแซมหรือติดตั้งเครื่องกลจักรและสร้าง
 สะพานข้ามแม่น้ำเป็นต้น เครื่องจักรและเครื่องมือที่ส่งเข้ามาสร้างหรือ
 ซ่อมแซมติดตั้งเครื่องกลจักรต่าง ๆ ตามปกติคือตราที่เป็นอยู่ขณะนั้น จะ
 ต้องส่งกลับออกไปภายใน ๖ เดือน และกฎหมายให้อธิบดีกรมศุลกากร
 ขยายได้อีกไม่เกิน ๖ เดือน รวมระยะเวลาเพียง ๑ ปี แต่เนื่องจาก
 การสร้างสะพาน การติดตั้งเครื่องกลจักรในการอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ
 กำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อให้ส่งกลับออกไปภายใน ๑ ปี
 นั้น ไม่เพียงพอแก่การสร้างหรือติดตั้ง จึงเห็นสมควรเพิ่มหรือขยาย
 ระยะเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี.

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

แก้คำผิด

พระราชบัญญัติพิทักษ์ราชสกุลกากร (ฉบับที่ ๘) พ. ศ. ๒๔๙๕
ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ วันที่ ๒๕ มกราคม
๒๕๐๐ หน้า ๒๕๒ บรรทัดที่ ๖ คำว่า “มาตรา ๓ ของใครที่มีได้
พิทักษ์ตรา” ให้แก้เป็น “ของใครที่มีได้พิทักษ์ตรา”

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดตั้งสุขาภิบาลบางปะหัน
อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๕๕ หน้า ๔๗ บรรทัดที่ ๖ และแผนที่
แสดงเขตสุขาภิบาลบางปะหัน ให้เติมคำว่า “ตำบลขวัญเมือง ระหว่าง
ตำบลบางปะหัน กับ ตำบลบางนางร้า”